

Annotationes ad nonnullas papyrus a. v. d. Rendel Harris collectas

Anno 1936 p. Chr. v. d. J. Enoch Powell papyros a. v. d. Rendel Harris, cum Aegyptum viseret, acquisitas, edidit (1).

1. (36). Haec papyrus praebet fragmentum Homeri Iliadis (M 355–450), quod nonnullis locis a vulgato discrepat. Vss. enim 406 et 407 sic audiunt apud Monro–Allen :

Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
Χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπτετο κῦδος ἀρέσθαι.

In papyro autem haec legimus (pg. 21):

Χώρησεν δ' ἄρα [τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάλ]γγυ
]. ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπτετο

Adnotat Powell ad vs. 407: « The letter before ἐπεὶ is not the τ of our Χάζετ': it most suggest ν ». Fortasse supplendum est: εἶκεν.

Vss. 447 sqq. apud Monro–Allen sic audiunt:

τὸν (sc. λαῶν) δ' οὐ κε δυ' ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδῆος ὀχλίσσειεν
οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ (sc. Ἐκτωρ) δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

Papyrus haec praebet (pg. 21):

τὸν δ' οὐ κε δυ' ἀνέρες οἴπερ ἀρίστοι
ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξ[αν ἀπ' ο]ῦδῆος ὀχλίσσειεν
οἴοι νῦν βροτοὶ εἰ[σιν· ἀτά]ρ ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

(1) *The Rendel Harris Papyri*, ed. J. ENOCH POWELL, Cambridge 1936.

Adnotat Powell (ad vs. 449): « this supplement (sc. εἰσιν αταρ ρεα) is necessary to account for the double ρ ». Potius legendum esse puto: — εἰσιν ὁ δ' ἀρ' ῥέα κ.τ. λ.

2. (126). In hac papyro apud Powell haec legimus (pg. 96):

οὐ γὰρ
]αυ.[. . . .]ἀμμης εἰμί ὡς ὑμῖς λέγεται
]. οἶδα ὅτι . . . τηρις εἰμί ἄνθρωπος
 παρὰ τ]ὸν θεὸν ἔχω οὐδίναν ἕχω| τὸν βοηθοῦν-
 τα κ. τ λ.

2. lege: ὑμεῖς λέγετε — 4. lege: οὐδένα.

Punctum post οἶδα delendum esse puto. Suppleo e. g.: — ἀλλ'] οἶδα ὅτι [ἀλι]τήρι(ο)ς εἰμί ἄνθρωπος || καὶ ὅτι παρὰ τ]ὸν θεὸν ἔχω οὐδένα τὸν βοηθοῦν||τα [μοι.

Polystratea

1. Duos locos in Polystrati libro incerto (1) supplere conatus sum, sc. fr. 3 col. VII a 6 et fr. 3 col. VII b 5. In primo fragmento haec legimus (apud Vogliano pg. 83):

[x]|α|ι τὸ αὐτοῦ ἀγαθὸν [πᾶν] ὑμνεῖ
 τε καὶ συνάζει κ. τ. λ.

Legendum esse puto: [καθ]υμνεῖ. Cf. Plut., *Contra Epic. beatitud.* 16 pg. 1098 b: ἀλλ' ἠδέως τε βεβιωκέναι καὶ βρυάζειν καὶ καθυμνεῖν τὸν αὐτῶν βίον ἐκκραυγάζοντες λέγουσι (cf. Stob., *Flor.* XVII, 34).

2. Secundum fragmentum haec praebet (apud Vogliano pg. 83):

. . . .] ἄγοντας αὐτοῦ
 5 π[α]νταχόθεν καὶ τὸ τοῦ κα[. . . .
 μονος καὶ σω[τ]ηρο[.]των ἀγα-
 θῶ[ν κ. τ. λ.

Supplendum esse puto: τοῦ κα[θ]ηγε[|]μόνος καὶ σω[τ]ηρο[ς]. Agit Polystratus de Epicuro.

(1) *Epicuri et Epicureorum scripta*, ed. Ach. Vogliano, Berolini 1928.

Philodemea

1. Philodemus putat (1) opinionem Neoptolemi (2), qui contendit poëtae etiam scientia geometriae geographiae astrologiae rerum forensium rerum nauticarum opus esse falsam esse (Col. II 11-30). Quae sequuntur apud Jensen sic audiunt :

Col. II 30 ... εἰ γὰρ [ἀν]αγκαία [γε]ω-
 γραφία [καὶ προσ]ήκων
 τῶι ποιητῆι, πῶς οὐ] π[α]ντε-
 λῶς καὶ [τ]ὰ μὴ χειρουρ[γι]-
 Col. III κά; Χω[ρίς τοῦ ἄλλων πρῶ-
 τον εἶ[ναι τὰ τοιαῦ]τα, μάλ-
 λον δὲ [καὶ φιλοσό]φου τῶν
 ἀνθρώ[πων γνῶσιν λ]αβεῖν
 5 καὶ τοι[αύτης χειρου]ργίας.

Versus 31 et 32 hoc modo restituendos esse puto :

31 [γεω]γραφία, [τῶν προσ]ηκόν-
 32 των τοῖς ποηταῖς] ³ π[α]ντε||λῶς καὶ] κ. τ. λ.

Apographon N(eapolitanum) HKΩN praebet, apographon O(xoniense) AI.....HKON.

2. Mihi videtur γῆ τὸν Δία supplendum esse in libro qui inscribitur de Rhetorica (4) (pars II, Col. XLIV, vss. 3, 4), ubi haec legimus (apud Sudhaus pg. 44) :

τὸ γὰρ τ[οιοῦτο εὐρή]σον-
 τ]αι κα[λ]ῶς γενόμενον
 5ῖα κ. τ. λ.

Hilversum (Olanda)

D. A. VAN KREVELEN

(1) PHILODEMUS, *Ueber die Gedichte, fünftes Buch*, ed. JENSEN, Berlin 1923.

(2) Cf. *l. c.* pg. 102.

(3) Nisi ποιηταῖς scribendum est.

(4) PHILODEMI, *Vol. Rhet.*, ed. SUDHAUS, Vol. II, Lipsiae MDCCCXCVI.